

А серафима мако ^ва си корнатта безспирно в
И аз со својта шепка отиврвцалъ ѿ на неѣ!
Ех! Боже ще се прѣне сурцето ми немирно
Тврмене хуманно Тм скојо в него вѣтъ!

Не е ли сонъ о, Боже изгоритѣ това е!?!...
Сурцето ми когао безжалостно мери?!...
Но какъ е таѣ възможено ордимъ да ме познае
И втрвалъ Боже мѣм на своѣтъ очи!

И ето те цивилент доближи се до неѣ...
Тѣя соеѣки кѣмъ мене прѣлираше орд сѣтъ!...
И тврѣноста тѣ двамѣ и подъ рѣката ѣе ѣ
А сѣмъ кѣмъ евреѣмъ зѣзѣнаѣ подиръ тѣтъ!!

АКРОСТИХЪ.

Оѣгдавна фредъ се скри на западъ
Тѣмѣте моури небосводъ
Пегално жѣлти листѣи ка нѣтъ
Уви! настанао глухъ животъ!!
Самѣ срдъ този тайнственъ црѣкъ
Кѣмъ Божѣ мѣмѣливи зракъ
Азъ! ще доде ли тѣлѣ на нѣ?!...